

SMĚRNICE PRO STAVBU TERÉNNÍCH TRATÍ VE VŠESTRANNOSTI 2018

Publikováno 18. dubna 2017

Poslední aktualizace: 10. listopadu 2017

Česká jezdecká federace

Zátokova 100/2

160 17 Praha 6

www.cjf.cz

OBSAH:

FEI KODEX CHOVÁNÍ	4
PŘEDMLUVA	6
CÍL A FILOZOFIE	8
OBECNÁ PRAVIDLA A JEDNOTLIVÉ ÚROVNĚ	10
VŠEOBECNÁ PRAVIDLA PRO VŠECHNY ÚROVNĚ	10
JEDNA HVĚZDA	11
DVĚ HVĚZDY	11
TŘI HVĚZDY	11
ČTYŘI HVĚZDY	12
PRŮBĚH, MĚŘENÍ TRATI A MĚŘENÍ VZDÁLENOSTÍ MEZI SKOKY	13
PRŮBĚH.....	13
MĚŘENÍ TRATI.....	13
MĚŘENÍ ROZMĚRŮ PŘEKÁŽEK	13
PŘEDNÍ STĚNA ŠÍŘKOVÝCH SKOKŮ.....	15
ČETNOST PRVKŮ – KRÁTKÝ (CIC) A DLOUHÝ (CCI) FORMÁT.....	15
ZAJIŠTĚNÍ/UKOTVENÍ PŘENOSNÝCH PŘEKÁŽEK	15
PŘEKÁŽKY S BEZPEČNOSTNÍM PRVKEM – SHODITELNÉ PŘEKÁŽKY	16
KRITÉRIA PRO HODNOCENÍ OBTÍŽNOSTI A STUPNĚ RIZIKA	16
NÁJEZD	16
PODKLAD	16
POUŽITÝ MATERIÁL	17
PROFIL PŘEKÁŽEK	17
ODSKOKOVÉ PRVKY	17
ZKUŠENOSTI, POUČENÍ.....	17
JASNÉ ZADÁNÍ ÚKOLU	17
ZBARVENÍ BARIÉR.....	17
NEPŘIROZENÉ PRVKY.....	17
ZE SVĚTLA DO STÍNU, KONTRASTY	17
OSTRÉ HRANY	18
PROFILY PŘEKÁŽEK/SPODNÍCH BŘEVEN.....	18
ROZMĚRY	18
KOMBINACE A DISTANCE	18
NÁJEZDY Z OBRATŮ	18
PŘEKÁŽKY TYPU STOLU.....	18
KOLMÉ SKOKY.....	19
ŠÍŘKOVÉ SKOKY.....	19
PŘÍKOPY	19
PROUTĚNÉ PŘEKÁŽKY.....	19
DVOU A TŘÍŘADÉ PROUTĚNÉ PŘEKÁŽKY	20

NESKÁKATELNÉ ČÁSTI PŘEKÁŽEK	20
VARIANTY	20
PŘEKÁŽKY TYPU IN-OUT	20
PRŮSKOKY.....	20
PŘEKÁŽKY SE STROPEM	21
VODNÍ PŘEKÁŽKY.....	21
ŠPICE	21
NÁJEZDY Z OSTRÝCH ÚHLŮ.....	22
CVIČNÉ SKOKY	22
SESKOKY.....	22
ÚZKÉ PŘEKÁŽKY	22
POVRCH TRATI.....	22
Z POHLEDU KONĚ.....	22

FEI KODEX CHOVÁNÍ

Mezinárodní jezdecká federace (FEI) žádá všechny, kteří jsou spojeni s jezdeckým sportem, aby se řídili Kodexem chování. Pohoda a zdraví koně musí být vždy prvořadé a nesmí nikdy být podřízeno soutěžním nebo obchodním vlivům. Zvláště musí být přihlíženo k následujícím bodům:

1. Všeobecný prospěch

a) Dobry management

Ustájení a krmení koní musí odpovídat dobrému managementu. Kůň musí mít vždy k dispozici čistou a kvalitní píci, vodu a krmivo.

b) Tréninkové metody

Tréninkové metody musí odpovídat fyzické kondici koně a úrovni disciplín, kterých se účastní. Nesmí být použita jakákoliv tréninková metoda, která by koně zneužívala nebo působila strach.

c) Kování a postroj

Kování a péče o nohy koně musí být na vysoké úrovni. Postroj musí být sestaven tak, aby dobře padl a nepůsobil bolest či zranění.

d) Přeprava

Koně musí být během přepravy chráněni před zraněními a ostatními riziky. Přepravníky musí být bezpečné, se zajištěnou ventilací, udržované, pravidelně dezinfikované a řízené zkušeným řidičem. Při manipulaci s koněm musí být přítomni zkušení ošetřovatelé.

e) Doprava

V souladu se současnými pravidly FEI musí být všechny cesty dobře plánované, s pravidelnými přestávkami, které umožňují nakrmení a napojení koně.

2. Sportovní způsobilost

a) Kondice a způsobilost

Koně a sportovci musí být v kondici a zcela zdraví a způsobilí, aby jim byla povolena účast na závodech. Koním musí být dopřán dostatečný odpočinek mezi tréninky a soutěžemi, stejně tak po transportu.

b) Zdravotní stav

Kůň, u kterého je podezření na zdravotní potíže, by se závodů neměl účastnit/v závodech pokračovat. V případě pochybností je třeba vyhledat veterináře ke konzultaci.

c) Dopink a medikace

Dopink a medikace jsou považovány za závažné narušení pohody a zdraví koně a nebudou tolerovány. Po jakémkoliv veterinárním zákroku musí být zajištěna před účastí na závodech dostatečně dlouhá doba na rekonvalescenci.

d) Chirurgické zákroky

Jakýkoliv chirurgický zákrok, který ohrožuje pohodu a zdraví soutěžícího koně nebo bezpečnost ostatních koní nebo sportovců nesmí být povolen.

e) Březí klisny/klisny po porodu

Klisny, které jsou březí déle než čtyři měsíce, nebo klisny po porodu až do odstavu hříběte se nesmí účastnit závodů.

f) Zneužívání jezdeckých pomůcek

Zneužívání jezdeckých pomůcek (bičů, ostruh atd.) nebude tolerováno.

3. Závody nesmí ovlivnit pohodu a zdraví koně

a) Soutěžní areály

Koně musí trénovat a soutěžit pouze ve vhodných a bezpečných areálech. Všechny překážky musí být stavěné s ohledem na bezpečnost koní.

b) Povrchy

Všechny povrchy, na kterých se koně pohybují, trénují nebo soutěží, musí být připraveny tak, aby vyloučily možnost zranění.

c) Extrémně teplé počasí

Pokud by z důvodu extrémně teplého počasí mělo dojít k ohrožení pohody a zdraví koně, soutěž se nesmí konat. Dále musí být zajištěna možnost rychlého zchlazení koní po soutěži.

d) Ustájení na závodech

Stáje musí být bezpečné, hygienické, pohodlné, s dobrou ventilací a dostatečně prostorné. Čerstvá voda a užitková voda musí být vždy k dispozici.

4. Humánní zacházení s koňmi

a) Veterinární péče

Na závodech musí být vždy k dispozici veterinář. Pokud je kůň zraněn, nebo vyčerpán během soutěže, jezdec musí sesednout a veterinář musí koně zkontrolovat.

b) Doporučená zdravotní zařízení

Pokud je to nezbytné, kůň by měl být transportován do nejbližšího zdravotního zařízení k další léčbě. Zraněným koním musí být poskytnuta plnohodnotná podpůrná léčba před převozem.

c) Zranění během soutěží

Následky zranění utrpěných během soutěží by měly být monitorovány. Povrch soutěžního areálu, frekvence soutěží a další rizikové faktory by měly být důkladně prověřovány tak, aby minimalizovaly možnosti zranění.

d) Eutanázie

Pokud jsou zranění rozsáhlá a kůň musí být utracen, učiní tak humánním způsobem veterinář, a to co nejrychleji, aby minimalizoval bolest.

e) Ukončení aktivní soutěžní činnosti

Veškeré úsilí musí směřovat k tomu, aby koním byla věnována řádná pozornost i po ukončení jejich aktivní sportovní činnosti a aby s nimi bylo zacházeno humánně.

5. Vzdělávání

FEI důrazně žádá všechny osoby zainteresované v jezdeckém sportu, aby se snažili dosáhnout co nejvyšší úrovně vzdělání ve své specializaci.

Kodex chování může být příležitostně aktualizován a názory všech jsou vítány. Pozornost bude věnována dalším výzkumům ohledně pohody a zdraví koní, které FEI podporuje.

PŘEDMLUVA

Tyto směrnice jsou určeny pro všechny FEI funkcionáře, nikoli pouze pro stavitele tratí.

- Jedná se o soubor norem, které FEI očekává, že budou všichni funkcionáři dodržovat; ne všechny situace jsou ale zde pokryty a je na uvážení funkcionářů, aby rozhodovali spravedlivě pro koně i Sportovce, s celkovým cílem minimalizovat jakákoli rizika. Tyto směrnice obsahují pokyny a nepředstavují úplného průvodce pro návrh kurzu.
- Snahou směrnic je pomoci funkcionářům dosáhnout stejné kvality terénní části v jednotlivých úrovních soutěže a zlepšit bezpečnostní standardy pro Sportovce i koně.
- Překážky, které nejsou uvedeny v této směrnici, by měly být přiměřené, co nejvíce bezpečné a měly by odpovídat obtížnosti jednotlivých úrovní.
- Směrnice jsou oficiálním dokumentem Komise Všestrannosti FEI a poskytují přesné informace o tom, co se od stavitelů tratí a dalších funkcionářů očekává.
- Obecným komentářem je, že technická úroveň moderních tratí dosáhla bodu, kde by neměly být očekávány zvýšené nároky na to, co mohou koně dosáhnout z hlediska intenzity a techniky.
- Tento dokument je ale zároveň považován za „otevřený projekt“ se snahou zařadit a obsáhnout všechny nové myšlenky, poznatky a ponaučení. Bude neustále doplňován o nové poznatky a zkušenosti založené na podnětech z národních i mezinárodních soutěží.
- FEI se zavazuje, že veškeré informace, které má k dispozici, okamžitě zpřístupní svým funkcionářům prostřednictvím všech dostupných kanálů a tyto směrnice budou pravidelně aktualizovány, aby obsáhly všechny nové poznatky a získané zkušenosti.
- Národní federace jsou povzbuzovány, aby prováděly studie a iniciativy s cílem snížit míru rizika spojeného s terénní částí, a to v podobě nastavování překážek a při navrhování zvláštních zařízení a mechanismů, které mohou omezit následky chyb nebo nehod v určitých situacích.
- Všichni stavitelé tratí by měli být schopni obhájit a odůvodnit svou práci a pokud jsou z jakéhokoli důvodu postaveny překážky, které neodpovídají těmto směrnicím, funkcionáři odpovědní za závody by se měli přesvědčit, že takové překážky jsou vhodné a odpovídají úrovni soutěže.
- Tyto směrnice vycházejí ze zkušeností s používáním určitých typů překážek na mezinárodních a národních závodech a slouží k vytvoření instrukcí, jak navrhovat a stavět překážky tak, aby bylo v testu Cross Country minimalizováno riziko pro koně a Sportovce.
- Tyto směrnice musí být vykládány v souladu s FEI pravidly všestrannosti.

Výrazy převzaté z pravidel FEI pro všestrannost pro usnadnění návrhu a stavbu krosových tratí:

„Skákateľné překážky“;

„Průměrný kůň“;

„Předvídání rozhodnutí (předtucha)“.

Tyto výrazy jsou velmi subjektivní a vyžadují určitou dávku citu stavitele k jejich výkladu. Definovat pro ně pravidly zcela přesná kritéria nelze. Stavitel by je měl při stavbě tratí na paměti a společně s Technickým delegátem zajistit trať tak, aby byla po všech stránkách pro soutěžící korektní.

Vysvětlivky:

„Skákateľné překážky“ jsou všechny příkopy, schody, seskoky, náspy a podobně, které mohou představovat riziko. Seskok pod 60 cm se jako skákateľná překážka nepočítá.

„Průměrný kůň“ je kůň se schopnostmi/zkušenostmi „uprostřed“ rozsahu požadovaných schopností pro danou úroveň soutěže.

„Předvídání rozhodnutí (předtucha)“ je schopnost dopředu předvídat, jaká cesta k překonání překážek bude zvolena většinou soutěžících.

PŘEKÁŽKY S VARIANTAMI

Pokud má překážka více možností k překonání, každý prvek této překážky musí být označen jako součást překážky.

Žádná z variant nesmí překročit rozměry pro danou úroveň. K označení variant se používají praporky přeškrtnuté černou čarou (Článek 547.5.3) a dráha by měla být volena tak, aby umožnila hladké a plynulé překonání překážky u všech variant.

V případě více variant u jedné překážky je dovoleno soutěžícímu změnit dráhu překonání překážky, ale pořadí skoků musí být dodrženo a každý skok může být překonán jen jednou (jednou A, jednou B, jednou C) v souladu s pravidly.

ROZMĚRY PŘEKÁŽEK

Je velmi důležité, aby každá překážka byla správně změřena.

Veškeré části překážky mezi praporky nemusí splňovat parametry výšky dané soutěže, ale v místě, kde stavitel předpokládá, že bude překážka překonána, tyto parametry musí být splněny.

PŘEKÁŽKY VE VODĚ, VODNÍ PŘEKÁŽKY

Pokud je součástí překážky průjezd vodou, maximální hloubka vody je 35 cm (pro nižší úroveň je dostatečná hloubka 10-15 cm).

CÍL A FILOZOFIE

Mezinárodní zpráva z Hartingtonu - duben 2010

Základní myšlenka, která se prolíná všemi doporučeními zní: „Je nezbytné učinit všechna možná opatření, aby bylo zabráněno pádu koně“. Tento prostý plán by měl zásadní měrou snížit pravděpodobnost, že dojde k vážnému zranění Sportovce a zároveň výrazně zvýšit bezpečnost zúčastněných koní.

FEI Pravidla všestrannosti

Terénní zkouška představuje nejatraktivnější a zároveň nejnáročnější test jezdeckých schopností a umění, při kterých se zúročí správné principy, uplatňované během tréninku a ježdění. Tato zkouška je zaměřená na schopnost Sportovců a koní se přizpůsobit různorodým podmínkám (počasí, terén, překážky, povrch, atd.), na skokové schopnosti, vzájemnou souhru a důvěru.

Cílem stavitele by mělo být vytvořit takovou trať, která bude přiměřená pro danou úroveň a bude zároveň dobře vypadat. Současně by měla tato zkouška působit v podání nejlepších Sportovců a koní jednoduše.

Odpovědností stavitelů je vytvořit takové tratě, které mohou pomoci zlepšovat schopnosti koní a Sportovců.

Stavitel by neměl svou trať testovat pouze ty nejlepší, ale měl by vytvořit přívětivou trať dané obtížnosti tak, aby každý účastník měl možnost trať dokončit, aniž by přitom nasbíral mnoho zbytečných trestných bodů.

Při soutěžích nižší úrovně by měl být kladen důraz především na výuku koně a Sportovce, a to prostřednictvím zařazování rozmanité škály překážek a jednoduchých úkolů. Se zvyšující se úrovní by měla narůstat také obtížnost tratě. Na nejvyšším stupni by měli být schopnosti Sportovců testovány náročnějším způsobem. Se vzrůstající úrovní se může současně zvyšovat i intenzita terénních zkoušek.

V souladu se základními principy by měl být důležitější počet dvojic, které kurz dokončí, než počet "čistě zajetých". Je třeba si uvědomit, že statistiky mohou být do značné míry ovlivněny kvalitou startovního pole i povětrnostními podmínkami. Především na vyšších úrovních se v dnešní době mnoho Sportovců rozhodne vzdát soutěž v momentě, kdy získají pocit, že jsou vyřazeni z boje o umístění, popřípadě ztratí možnost se kvalifikovat. To má samozřejmě dopad na výsledkovou tabuli. Podobně i „vyřazení následkem pádu Sportovce“ vede ke zvýšení počtu diskvalifikovaných dvojic.

Na všech úrovních je žádoucí dosáhnout co nejvyššího počtu dokončených startů, avšak toho by nemělo být dosaženo na úkor stupně obtížnosti, například zvýšením počtu variant.

Sportovci by měli být schopni zpomalit a skočit, byť mimo rytmus, příležitostný samostatný kolmý skok.

To platí pro všechny úrovně soutěží všestrannosti. Pokud je taková překážka postavena, měla by být pokud možno vhodně umístěna, nejlépe uprostřed tratě po obratu či v průběhu mírného stoupání, kde nemají Sportovci tendenci rychle cválat. Měla by současně být vytvořena z materiálu, který je pro koně líbivý.

Především na nižších úrovních je třeba věnovat pozornost tomu, jakým způsobem a kde jsou tyto překážky postaveny a umístěny.

Zároveň je důležité, aby všichni funkcionáři znali dané předpisy a věděli, co je vhodné použít pro jednotlivé soutěžní úrovně. Stupně obtížnosti by měly být všude na světě shodné, například 2* ve Velké Británii či Brazílii by měly mít stejnou obtížnost jako 2* v Austrálii a Rusku.

Dále se očekává, že i národní soutěže určité úrovně by měly být shodné s odpovídající úrovní mezinárodních závodů, například CNC** by měly odpovídat CIC** atd.

Pokud na stejné trati probíhají soutěže různých stupňů obtížnosti, počet společných překážek by měl být minimalizován (tj. méně než 10 % společných překážek na trati).

Vize politiky Risk Managementu pro všestrannost

Všestrannost představuje nejatraktivnější a zároveň nejnáročnější test jezdeckých schopností a umění

s přijatelnou mírou rizika. Všechny zúčastněné strany musí mít jistotu, že Sportovci se účastní závodů všestrannosti s dobře vytrénovanými koňmi, aby nebyli vystaveni vyššímu než akceptovatelnému riziku.

Bezpečnost koně a Sportovce má vzrůstající tendenci, a to jak ve vývoji a finanční prosperitě sportu a nemá být příliš zdůrazňována.

Úkolem stavitele trati je postavit trať odpovídající dané úrovni bez toho aby byli kůň a Sportovec vystaveni vyššímu riziku, než jakému je nezbytné.

Úkoly mohou být těžké, ale neměly by být zbytečně riskantní a stavitel trati by si měl být vždy schopný představit, jaké bude mít následky chyba, které se může dopustit méně zkušený kůň nebo Sportovec.

Stavitel trati by si měl uvědomit všechny následky, které může způsobit pád na jím postavené překážce.

OBECNÁ PRAVIDLA A JEDNOTLIVÉ ÚROVNĚ

VŠEOBECNÁ PRAVIDLA PRO VŠECHNY ÚROVNĚ

- Cílem stavitele je vytvořit takovou zkoušku, aby Sportovci a koně nebyli vystaveni vyššímu riziku, než je pro danou úroveň nezbytně nutné.
- Překážky a úkoly by nikdy neměly být zdůvodňovány použitím variant skoků.
- Překonávání překážky z obou stran je možné pouze pro skoky označené metodikou Black Flags.
- Cílem je zvyšovat sebevědomí Sportovců a koní, nikoli ho poškozovat.
- Je nutné si uvědomit, že v tomto sportu jde o dosažení standardu, nikoli o posouvání hranic nad únosnou mez. To se týká též délky tratě.
- Všechny úkoly by měly být příjemné. Nemělo by být snahou stavitele kurzu „nachytat“ koně na nesprávných vzdálenostech mezi překážkami nebo na příliš komplikovaných překážkách.
- Koně by měli mít dostatek času (dva až tři cvalové skoky k pochopení toho, co se od nich žádá přeskočit.
- Stavitel by měl brát v úvahu, že obtížnost tratě může být silně ovlivněna nepříznivým počasím. Pokud dojde ke zhoršení povětrnostních podmínek, musí být pořadatelé připraveni snížit nároky, protože takové podmínky ubírají koním velké množství energie.
- Stavitelé kurzů musí být sobě samým největšími kritiky!
- Stavitelé si musí být vědomi toho, že trať by měla připravit Sportovce a jejich koně pro vyšší úroveň soutěží a měl by tedy mít odpovídající obtížnost.
- Každý kůň by měl být schopen skočit přímou jednotlivou překážku maximálních rozměrů na dané úrovni; velikost není nutně synonymem obtížnosti.
- Měli bychom se snažit dát koním a Sportovcům možnost ukázat co umějí raději, než se snažit ukázat co nedovedou.
- Každá trať by měla mít plynulý průběh a umožnit pravidelný rytmus. Prudké obraty by měly být na začátku a konci eliminovány. „S“ obraty se nedoporučují, pokud nejsou mezi překážkami umožněny alespoň 4 nebo více cvalové skoky. Stavitelé kurzu by neměli dopustit zpomalení koně na úkor plynulého průběhu.
- Kdekoli je to jen možné, je lepší stavět překážky za zatáčkami a ne před nimi, především však u kombinací.
- Každá trať by měla být zdrojem pozitivních zkušeností.
- Stavitelé trati by si měli uvědomit, že příliš mnoho změn rychlosti nebo přerušování plynulého průběhu je pro koně fyzicky i psychicky obtížnější.
- Dále musí vzít v úvahu, jaký vliv mají jejich překážky, vzdálenosti v kombinacích a alternativní skoky na kondici a výkon koně, a uvědomit si, co je a co není dobré vidět, a vliv na duševní a fyzický stav koní.
- Doporučuje se použití ojedinělých kolmých skoků, oxeřů a špicí a to především na místech, která jsou k takovým účelům vhodná (např. za zatáčkou či v mírném svahu). Zařazování tohoto typu překážek by mělo být postupné a prováděno velice citlivě.
- Stavitelé by měli dbát na to, aby na svých tratích nepřeháněli použitím proutěnek nebo aby se trať výrazně změnila. Důvodem je to, že při použití příliš mnoha proutěnek se úsilí vynaložené koněm může výrazně zvýšit a že zejména v nižších úrovních je kladen důraz na to, aby se koně naučili skákat pevně překážky.
- Příliš velká vzdálenost mezi skoky může mít také negativní vliv na výkon koně. Po dlouhém cvalu by měl být před skokem alespoň mírný nájezd z obratu.

JEDNA HVĚZDA

- Soutěže této úrovně mají mít především vzdělávací a přípravný charakter pro mezinárodní soutěže. Není vhodné do těchto tratí zařazovat skoky používané pro vyšší úrovně, pouze zmenšené na výšku 110 cm!
- Cílem je seznámit koně a Sportovce se širokou škálou skoků a jednoduchých úkolů.
- V soutěžích této úrovně se setkávají koně různého stáří a Sportovci různých schopností.
- Důraz je kladen především na trénink a výuku Sportovců a koní.
- Použity by měly být zejména jednoduché kombinace, obraty a přesné nájezdy, špice, příkopy atd.
- Počet a rozměry překážek by měly být malé a měly by být zařazeny oddechové skoky.
- Stavitel by se měl ujistit, že přímá cesta je vždy použitelná a přiměřená.
- Pokud je potřeba alternativy, je přímá cesta pravděpodobně příliš složitá. Varianty by měly být u soutěží této úrovně naprostou výjimkou, kromě úzkých průčelí a překážek umístěných tam, kde je těžké koně při zastavení ke skoku znovu dobře navést.
- Je naprosto v pořádku, pokud většina koní absolvuje kurz na této úrovni bez trestných bodů a v předepsaném čase.
- Je nutné pamatovat na to, že tato úroveň má připravit koně pro soutěže dvou hvězd.

DVĚ HVĚZDY

- Mnohými staviteli považovány za stavebně nejobtížnější úroveň, protože se stále jedná o vzdělávací úroveň, současně však musí připravit koně a Sportovce na obtížné tříhvězdové soutěže.
- Nejlepší cestou, jak určit tuto úroveň, je při určování obtížnosti vyřadit to, co už není vhodné pro jednu hvězdu a zároveň je nedostačující pro tři hvězdy. Pokud je odpověď na obě otázky „ne“, jedná se pravděpodobně o úkol pro dvě hvězdy! Pokud je odpověď „ano“, úroveň úkolu musí být adekvátně snížena nebo zvýšena.
- Protože se stále jedná o vzdělávací úroveň, zůstává použití variant spíše výjimkou (kromě malých překážek v místech, kde je nelehké koně ke skoku znovu dobře navést).
- Měly by být zařazovány těžší úkoly, které staví na tom, co se Sportovci a koně naučili v jedné hvězdě.
- Zařazen by měl být nižší počet oddechových překážek. Tato úroveň představuje obtížnost, ve které mnoho Sportovců začíná se svými koňmi soutěžit ve formátu CCI poté, co projdou soutěžemi jedné hvězdy.
- Od tohoto stupně obtížnosti jsou překážky zařazovány do tratí ve skupinách, což zvyšuje obtížnost těchto úseků. Je ale třeba dbát na to, aby nebyly zařazovány ve vysoké míře a je nutné zachovat plynulost tratě.

TŘI HVĚZDY

- Tři hvězdy jsou úrovní, která se poprvé zaměřuje na prověření schopností Sportovce, sportovních dovedností koně a jeho jezditelnosti. Začíná převažovat zkušenost nad vzděláváním.
- Úkoly se stávají obtížnějšími, překážky jsou častěji situovány ve skupinách, což také zvyšuje přehlednost pro diváky. Stále platí pravidlo zachování plynulosti tratě a obtížnost úkolů by neměla být v žádném případě přemrštěná.
- Je to úroveň, na které se koně kvalifikují pro mistrovské soutěže, musí tedy dvojice na nejvyšší stupeň soutěží dobře připravit.
- Obtížnost prvků je ve srovnání se dvěma hvězdami o něco vyšší, je zařazeno méně oddychových skoků a více kombinací. Přesto by měl tento stupeň Sportovcům a koním umožnit se nadále zlepšovat, současně však také zúročit svých zkušeností. Obtížnost úkolů se nesmí přehánět!

ČTYŘI HVĚZDY

- Jedná se o nejtěžší terénní zkoušku s nejnáročnější tratí, kde má seskupování skoků značný dopad na psychickou a fyzickou únavu a sebevědomí koně i Sportovce.
- Tyto tratě jsou stavebně nejnáročnější, proto by měly být k jejich stavbě vybíráni pouze zkušení stavitelé.

PRŮBĚH, MĚŘENÍ TRATI A MĚŘENÍ VZDÁLENOSTÍ MEZI SKOKY

PRŮBĚH

Části každé trati jsou začátek, střed a konec.

- **Začátek:** 3-5 překážek, které pomohou koním a Sportovcům dostat se do správného rytmu. Čím je úroveň soutěže nižší, tím více skoků by mělo být do této fáze zařazeno.
- **Střed:** hlavní část trati, kde jsou hlavní úkoly. Není dobré začínat s nejsložitějšími překážkami, vhodnější je, aby se obtížnost skoků postupně zvyšovala a ke konci s narůstající únavou koní opět snižovala. Zpravidla by po náročném úkolu měla následovat lehčí překážka, na níž dvojice opět získá sebedůvěru, především pak při soutěžích nižší úrovně.
- **Konec:** 3-4 lehčí, zajímavé skoky/úkoly, jejichž překonání by mělo Sportovcům vrátit dobrý pocit. Pokud je to možné, měly by tyto překážky následovat po obratu, což by mělo zabránit zrychlenému a nekontrolovatelnému přesunu do cíle.
- V celém průběhu trati je třeba se vyhýbat situacím, kdy kůň na překážce ztratí kmiň, především v kombinacích a u překážek, kde za skokem následuje prudký obrat.

MĚŘENÍ TRATI

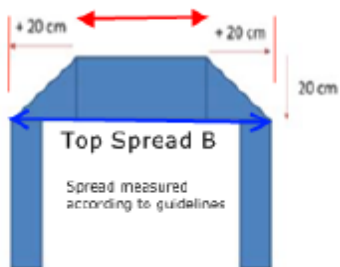
- Trať by měla být měřena podle toho, kudy Sportovci s koňmi reálně pojedou poté, co jsou postaveny překážky, a trať je ohraničena. Není vhodné, pokud podle měření Sportovců má trať přibližně o 100 metrů více, než je změřena úředníky. Měření kurzu se provádí včetně šířky základů všech překážek.
- Použití GPS nebo obdobné aplikace se nepovažuje za nejlepší postup při měření trati. Měřicí pásma (pravidelně kontrolovaná, aby byla zajištěna trvalá přesnost) jsou považována za nejlepší způsob měření trati.

MĚŘENÍ ROZMĚRŮ PŘEKÁŽEK

- Veškeré skoky, které by měly dvojice překonat, musí splňovat povolené rozměry na trati.
- Horní šířka překážky by měla být měřena 20 cm pod vrcholem pevné části. Je doporučeno, aby tento rozměr (Top spread B) nepřesáhl 20 cm vepředu a 20 cm na zadní straně maximálního horního rozpětí pro danou úroveň (viz diagram).
- Veškeré skoky musí splňovat pravidly dané rozměry překážky a to v místě předpokládané dráhy překonání překážky koněm (např. kláda na kopci/kláda na rovině).

TOP SPREAD

Top Spread A
Actual Top Spread

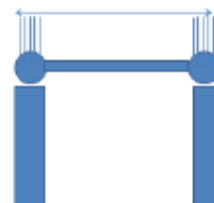
OUTSIDE TO OUTSIDE

TOP SPREAD

HIGHEST POINT TO HIGHEST POINT

TOP SPREAD with BRUSH

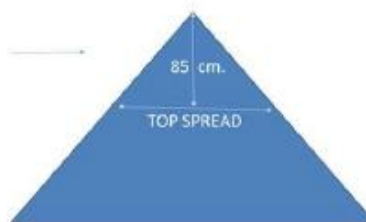
Outside to Outside of Brush

BASE SPREAD

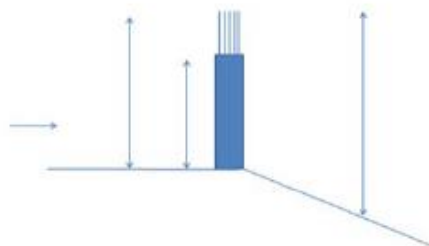

OUTSIDE TO OUTSIDE

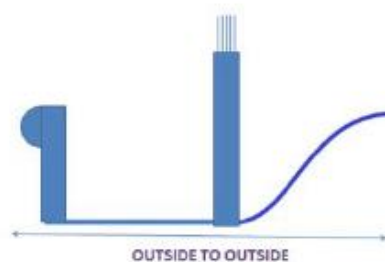
TOP SPREAD

THE BRUSH

BASE SPREAD

OUTSIDE TO OUTSIDE

PŘEDNÍ STĚNA ŠÍRKOVÝCH SKOKŮ

Do 1. ledna 2019 se stavitelům tratí doporučuje, aby stavěli všechny šířkové skoky se svislými předními stěnami tak, aby horní část přední a zadní hrany překážky s maximálním povoleným horním rozměrem byla skloněna přibližně o 45 stupňů až na bod 20 centimetrů pod vrcholem předních a zadních hran. Všechny nově stavěné překážky by se měly tímto pravidlem řídit. Doporučuje se také, aby přední hrany na překážkách se čtvercovou přední hranou (s výjimkou bran) byly nastaveny tak, aby na náběžné hraně nebo na horní náběžnou hranu byl sklon přibližně 45 stupňů se zaoblením podobným kládě s průměrem 30 cm.

ČETNOST PRVKŮ – KRÁTKÝ (CIC) A DLOUHÝ (CCI) FORMÁT

- Při zvažování četnosti prvků by měli funkcionáři brát v úvahu terén a jeho povahu a situaci diskutovat se stavitelům tratí, stejně tak i veškeré skoky, které nejsou uvedeny v tomto manuálu.
- Stavitelé by měli vést v patrnosti, kolik prvků je vhodné použít na každou minutu tratí. Velký počet prvků (6-9) v kombinaci s těžkým terénem není vhodný. 3-4 prvky na každou minutu tratí jsou považovány za adekvátní počet.
- Stavitelé by též měli zvažovat fyzické úsilí, potřebné ke zdolání každého skoku. Například přímá překážka, překonávaná ve vysokém tempu z pravidelného rytmu může být v podstatě pro koně oddechová. Skok, po kterém kůň doskočí s nedostatečným kmihem, a musí znovu nabrat ztracenou rychlost, naopak ubírá značné množství sil.
- Opomíjený by neměl být ani vliv tratě na psychický stav koně; některé tratě mohou být opravdu psychicky vyčerpávající. Pokaždé, když dvojice pokročí do soutěže vyšší úrovně, je to pro koně a Sportovce velký skok v obtížnosti.
- Intenzita zátěže bývá v poslední době často diskutovaným tématem. Úkolem funkcionářů je neklást v tomto ohledu příliš vysoké nároky. Není však možné rozebrat tuto problematiku do detailu, protože každé místo konání závodů je zcela odlišné.
- Délka distancí a počet prvků dává stavitelům určitou možnost vlastní volby, avšak je nezbytné zajistit, aby trať byla plynulá, uváděla Sportovce a koně do rovnováhy a dodávala jim dobrý pocit.
- Pokud stavitel chce použít maximální počet prvků v soutěži CIC, zvýší se obtížnost soutěže mnohem markantněji, než když provede stejný krok v soutěži typu CCI. Proto by se měli stavitelé vždy řídit směrnicemi uvedenými dále v textu.
- Při soutěžích CIC bývá právě stupeň obtížnosti častým problémem a obecně by v těchto soutěžích mělo být zařazeno o jednu až dvě kombinace méně než v soutěži CCI.

Poznámka:

Soutěže krátkého formátu, CIC: Na žádné úrovni by neměly obsahovat víc než jeden skok na každých započatých 100 m tratí. Směrnice udávají maximálně jeden skok na 110 m pro 3*, na 105 m pro 2* a 100 metrů pro 1*.

Soutěže dlouhého formátu, CCI: maximálně jeden skok na každých započatých 125 m tratí.

ZAJIŠTĚNÍ/UKOTVENÍ PŘENOSNÝCH PŘEKÁŽEK

Důležitost tohoto bodu by neměla být podceňována a není přijatelné předpokládat, že protože je překážka těžká, po nárazu koně se nepohne. Stavitelé tratí a techničtí delegáti by měli vyvinout veškeré úsilí, aby zajistily, že každá přenosná překážka bude upevněna tak, aby se zabránilo jejímu pohybu a snížilo se riziko pádu.

Existují různé uznané způsoby zajištění přenosných zařízení, přičemž nejčastějším je použití kotev nebo relativně nového systému Spirafix Ground Anchor, který je jak populární, tak i účinný. Existují i jiné metody a pokud je dodržen princip, mohou být také přijaty.

V určitých situacích, jako jsou vodní překážky nebo arény s geotextilním povrchem není možné použít nic, co by poškodilo podklad. V takovém případě by měla být věnována velká pozornost tomu, aby byly překážky zajištěny jiným způsobem.

Spirafix Systém 50 mm, typ „C“

Jedná se o velmi účinný a spolehlivý systém, ale některé skutečnosti by měly být zváženy:

- Kotvy by měly být umístěny na přední straně překážky spíše než na zadní straně nebo na přední A zadní straně. Měly by být použity alespoň dva.
- Pokud jsou kotveny překážky s malou šířkou základny, měly by být v přední části plotu použity další kotvy.
- K dispozici jsou dvě délky kotev - 460 mm a 620 mm - a správné by měly být použity v závislosti na podmínkách povrchu, tj. delší by měly být použity např. v písčité půdě.
- Kotevní konzoly musí být pevně připevněny k rámu překážky tak, aby se od něho nemohly odlomit.

PŘEKÁŽKY S BEZPEČNOSTNÍM PRVKEM – SHODITELNÉ PŘEKÁŽKY

Použití FEI schválených překážek s bezpečnostními prvky je doporučeno pro všechny národní a mezinárodní závody.

„FEI Pravidla všestrannosti 2017 – Článek 547.2.4 Překážky s bezpečnostním prvkem:

Překážky (omezený počet) mohou být vybaveny bezpečnostním prvkem, a to pouze takové konstrukce, která je schválena FEI podle FEI Standardu. Seznam schválených konstrukcí bezpečnostních prvků je uveden na webových stránkách FEI.“

Bezpečnostní prvky, používané ve FEI soutěžích, musí být schváleny FEI.

Překážka by nikdy neměla být opatřena bezpečnostním prvkem, pokud by ji stavitel normálně postavil jako pevnou překážku. Bezpečnostní prvky jsou určeny k tomu, aby snižovaly riziko závažných pádů, NIKOLIV proto, aby kompenzovaly špatně nebo nevalně postavené překážky.

Aby mohl být výrobci bezpečnostní prvek schválen, musí být vyroben podle určených standardů a výrobce ho musí zaregistrovat u FEI a nechat schválit. FEI tyto bezpečnostní prvky schvaluje po provedeném testování, jak popsáno ve standardu.

- **Norma – minimální pevnost překážky s bezpečnostním prvkem**

<http://www.fei.org/disciplines/eventing/risk-management>

V souvislosti s uvedenými postupy ve standardu byly určeny TRL (Transport Research Laboratory, Velká Británie) a Chalmers University (Švédsko) jako FEI schválené inspekční společnosti. V případě potřeby FEI prověří další společnosti, které budou působit jako inspekční společnosti v souvislosti s tímto standardem.

- **Registrace výrobků, které splňují požadované standardy**

<http://inside.fei.org/fei/disc/eventing/risk-management>

Bezpečnostní prvky by měly být použity pouze poté, co byla udělána specifikace, určeno vhodné umístění a materiál pevné překážky a mělo by pouze zvýšit bezpečnost překážky. Použití bezpečnostního prvku by nikdy nemělo být kompromisem běžné pevné překážky.

KRITÉRIA PRO HODNOCENÍ OBTÍŽNOSTI A STUPNĚ RIZIKA

NÁJEZD

- do kopce - jednodušší
- z kopce - obtížnější
- rovný - obtížnější
- z obratu - jednodušší

PODKLAD

- stabilní, pevný - jednodušší
- hluboký, měkký - obtížnější

POUŽITÝ MATERIÁL

- proutěnky (kartáč) - nejjednodušší, umožňuje prometení
- střecha/šikmá čelní hrana - umožňuje vyrovnat chybu
- kmen (kláda) - stále umožňuje vyrovnat chybu
- kůly/ kulatá čelní hrana - umožňuje méně chybovat
- řezané dřevo/čelní hrana v úhlu 90° - neumožňuje chybovat
- kámen - neumožňuje chybovat

PROFIL PŘEKÁŽEK

- kolmý s nájezdem do kopce - přijatelný
- kolmý s nájezdem z kopce - nepřijatelný
- kolmý s rovným nájezdem - přijatelný pouze pro 3* a 4*

ODSKOKOVÉ PRVKY

- by měly být použity tam, kde je nezbytné zlepšit profil překážek
- je vhodné konzultovat se stavitelem trati jejich potřebu
- jsou obecně vhodné v soutěžích všech úrovní při nájezdech z kopce
- by měly být použity při výskocích z vody

ZKUŠENOSTI, POUČENÍ

JASNÉ ZADÁNÍ ÚKOLU

Úkoly, které jsou koním zadávány, musí být jednoznačné a požadované tak, aby nedošlo ze strany koně k jejich nepochopení. Všichni koně by měli pochopit, jakou překážku mají překonat.

ZBARVENÍ BARIÉR

Koně pravděpodobně vidí překážky v kontrastu a dichromaticky, proto pokud stavitel chce použít na skoku odlišné barvy, např. na otevřeném oxeru, přední břevno by mělo mít světlejší barvu.

NEPŘIROZENÉ PRVKY

Za překážkou by neměly být umístěny nepřirozené prvky, které by mohly koně při odskoku znepokojit, především pokud připomínají tvarem člověka či zvíře.

ZE SVĚTLA DO STÍNU, KONTRASTY

- Protože koně pravděpodobně vidí kontrasty spíše než barvy, je velmi důležitý kontrast mezi horní částí překážky a jejím pozadím.
- Na všech úrovních by si stavitelé měli uvědomit působení stínů a přechodů ze světla do tmy.
- Při přechodu ze světla do tmy by mělo být koni umožněno přizpůsobit se novým okolnostem alespoň 2 celými cvalovými skoky.
- Stavitelé tratí by měli brát v potaz i efekt postavení slunce v průběhu dne, stejně tak roční období.
- Je důležité nevystavovat koně siluetám (stínům), pokud skáčou ze tmy do světla/slunce.
- Koně se pravděpodobně přizpůsobují světelným změnám déle než lidé.

OSTRÉ HRANY

Je důležité, aby na překážkách nebyly ostré hrany a úhly. Výzkum prokázal, že typem překážek a jejich povrchem lze předcházet rotačnímu pádu. Překážky by měly být bez ostrých hran a úhlů a s hladkým povrchem (kůra také není vhodná).

Důrazně se doporučuje, aby přední hrana překážky byla postavena přibližně pod úhlem 45 stupňů až do 25 centimetrů pod nejvyšším bodem.

PROFILY PŘEKÁŽEK/SPODNÍCH BŘEVEN

Tam, kde je u překážky na přední straně horní a spodní břevno (např. oxer), nesmí být spodní břevno níže než v polovině překážky a u překážky by měla být odskoková bariera

Alternativně, pokud se používá horní břevno a odskoková linie, musí být využito např. keře/stromu, aby byla zajištěna dobrá viditelnost přední části překážky a ne jen mezera mezi horním břevnem a odskokovou bariérou.

ROZMĚRY

- Kromě prvního skoku by všechny ostatní napřímo skákané skoky neměly přesahovat předepsané výšky. Pokud nelze překážku v předepsané výšce postavit, je to pravděpodobně špatná překážka na špatném místě. Nikomu neprospěje překonávat 1,15 m překážky na 1,10 m trati.
- Skoky umístěné ze svahu, před výskokem, příkopem či v dalších nepředvídaných situacích by měly být cca o 5 cm nižší.
- Všechny šířkové skoky by měly mít zadní hranu minimálně o 2 cm vyšší než přední hranu.

KOMBINACE A DISTANCE

- Cílem stavitele trati by určitě neměla být snaha koně „nachytat“, dvojice by vždy měla mít 2-3 cvalové skoky na to, aby pochopila, o jaký úkol se jedná.
- Jakákoli kombinace na 4 cvalové skoky a méně (18 metrů) musí být korektně naměřená.
- Čím víc cvalových skoků je mezi jednotlivými prvky, tím je překážka lehčí, protože poskytuje Sportovci dostatek času se vzdálenosti přizpůsobit. Výjimkou zůstávají distance, které stavitel používá jako cvičení.

NÁJEZDY Z OBRATŮ

- Na 1-2 cvalové skoky je velmi těžké provést obrat o více než cca 10 stupňů. Je vhodný pouze pro soutěže na úrovni 3* a 4*.
- Na 3 cvalové skoky je možné provést o něco ostřejší obrat (60 stupňů). Takový nájezd je opět vhodný pouze pro soutěže na úrovni 3* a 4*.
- Na 4 cvalové skoky je přípustný obrat o 90 stupňů pro úroveň 3* a 4*, 60 stupňů pro 2* a 45 stupňů pro 1*.
- Na 5 cvalových skoků je vyhovující obrat o 90 stupňů pro soutěže na úrovni 2* a 60 stupňů pro 1*.
- Na 6 cvalových skoků se může vyžadovat obrat o 90 stupňů na úrovni 1*.
- Poloměr dráhy mezi překážkami v obratu by neměl být menší než 20 m.

PŘEKÁŽKY TYPU STOLU

- Na všech úrovních by horní část stolu měla být vždy stavěna se šikmou čelní stěnou, která stoupá směrem od koně na odskokové straně, zakulaceně tak, aby hloubka přední linie stolu nebyla menší než 30 cm.

- V případě piknikových stolů s lavičkou vpředu by měla vrchní linie stolu mít alespoň 30 cm hlubokou přední část, ne kolmou, se sklopenou přední hranou cca 45 stupňů. Lavička by měla být také přední linií minimálně 25 cm.
- Na všech úrovních je třeba se vyhnout situaci, kdy kůň vnímá falešný odskokový prvek. Proto je u piknikového stolu nevhodné umísťovat lavičku na doskokové straně překážky.
- Je velmi podstatné, aby byl kůň schopen odhadnout šířku překážky - někdy je nezbytné naklopit mírně plochu stolu, nabarvit hranu na doskokové straně výraznější barvou nebo použít dekorace na přední horní část stolu.
- Zadní část stolu/všech šířkových skoků by měla být dobře viditelná a vypadat o něco vyšší než přední část.

KOLMÉ SKOKY

Kolmé skoky bez odskokového prvku by neměly být používány, s výjimkou soutěží 3* a 4*.

ŠÍRKOVÉ SKOKY

Šířkové skoky, které se svou horní šířkou blíží povolenému maximu pro danou soutěž, by se neměly nacházet v blízkosti dalších rizikových skoků. Pokud možno, je lepší takovéto překážky vyplnit. Důležité je zajistit, aby kůň viděl zadní část skoku, čehož lze dosáhnout použitím odlišných materiálů, barev, květin atd. Zvláštní pozornost by měla být věnována skokům, které jsou zařazeny na konec kombinace, protože mohou být pro koně velmi nepříjemné svou obtížností.

PŘÍKOPY

- Větší příkopy by neměly být na úrovni 1* a 2* zařazovány před další skok v kombinaci, pokud vzdálenost mezi jednotlivými překážkami není alespoň 4 cvalové skoky.
- Je velmi důležité, aby dno a zadní stěna příkopu byly zřetelně a jasně odlišené od okolního povrchu - nejlépe by povrch příkopu měl mít jinou barvu než okolí (někde se využívá sprejování barvou).
- Je třeba brát v úvahu hloubku příkopu: příkopy mělčí než 60 cm nejsou pro koně dostatečnou výzvou; pokud je hloubka příkopu větší než 60cm, je naopak nutné mít záložní řešení, jak vyprostit případně uvízlého koně.
- Všechny příkopy by měly být opatřeny svahem tak, aby bylo možné v případě potřeby koně z příkopu vyvést.

PROUTĚNÉ PŘEKÁŽKY

- Pokud jsou tyto překážky složené z pevné a měkké, prometitelné části (která umožňuje koni skok proskočit, aniž by se zranil), pak by měla být výška prometitelné části nad pevnou překážkou alespoň 25 až 30 cm. Pevná část překážky by měla být 10 cm pod maximální povolenou výškou v každé úrovni.
- Na zadní části pevné konstrukce by mělo být prkno o 5 cm níže než na přední.
- Například pro 3* a 4* soutěže, kde je maximální povolená výška tohoto typu skoků 1,40 - 1,45 m, by výška pevné části měla být 1,10-1,15 m vepředu a 1,05-1,10 m vzadu.
- Protože pravidla uvádějí maximální výšku proutí, výška pevné části by měla být nižší než maximální přípustná výška překážek pro danou soutěž
- Proutěnky by měly být prometitelné a neměly by představovat pevnou část překážky. Koně by měli být schopni je bez odporu promést.
- Materiál použitý na proutěnky by měl být ohebný a měkký, aby se co nejvíce zmenšilo riziko zranění koně. Tuhé větve s ostrými konci by neměly být použity.
- Místo, kde má být proutěnka překonána, by mělo být vyznačeno praporky, aby se předešlo tomu, že se Sportovec rozhodne překonat proutěnku na kraji, kde je vysoká.

DVOU A TŘÍŘADÉ PROUTĚNÉ PŘEKÁŽKY

- Je nezbytné, aby dvou a třířadé proutěnky byly mezi jednotlivými řadami proutí vyplněné, aby se zamezilo zranění koně, pokud do překážky strčí nohu.
- Je nezbytné, aby u dvouřadých proutěnek bylo použito výplně jednotlivými řadami proutí a břevno před druhou proutěnkou bylo oblé.
- Třířadé proutěnky – maximální šířka základny proutěnek by neměla nikdy být víc než 75 % maximální základny pro danou úroveň. Pokud se stavitel rozhodne takový skok zařadit, měl by si být jistý, že není příliš široký.

NEKÁKATELNÉ ČÁSTI PŘEKÁŽEK

- Neskákateľné části překážek musí opravdu působit neskákateľně. Jejich hlavním účelem je uzavření určité cesty pro Sportovce a koně, musí proto vzhledem jasně připomínat bariéru, kterou není možné překonat.

VARIANTY

- Varianta by měla být pokud možno konstruována typově stejně jako přímá cesta a její narušovat
- Varianta nesmí být umístěna tak, aby odmítnutí přímého skoku umožnilo plynule pokračovat na variantu
- Například není dovoleno postavit překážku ve tvaru L, kdy je varianta připevněna v pravém úhlu k přední straně překážky
- Varianta by měla být umístěna vzadu za přímou cestou na doskokové straně překážky. Pokud to není možné (např. pokud se překážka nachází bezprostředně u vody či v blízkosti svahu), pak musí být varianta postavena v dostatečné vzdálenosti, aby umožnila dvojici se zotavit a pokusit se o nový nájezd, k čemuž jsou potřeba alespoň tři cvalové skoky.
- Pro tyto potřeby je velmi užitečná metodika Black Flags (praporky označující varianty jsou přeškrtnuty černou barvou).

PŘEKÁŽKY TYPU IN-OUT

- Jednotlivé prvky in-out překážky by neměly být tvořeny skutečně kolmými skoky - přední strana prvků by měla mít svažující se charakter a barevně by měly být překážky kontrastní.
- In-out nesmí být v soutěžích 1* a 2* postaven z kopce dolů, neměl by také v soutěžích nižší úrovně dosahovat maximálních rozměrů.
- První prvek in-outu by měl být nižší než druhý, aby připravil koně. Výjimkou je, pokud je za in-outem voda nebo seskok.
- Dvojitý in-out by neměl být použit, výjimku tvoří tzv. schody.

PRŮSKOKY

- V soutěžích 3* a 4* by otvor průskoku měl být minimálně 180 cm vysoký a alespoň 160 cm široký.
- V soutěžích 2* by otvor průskoku měl být minimálně 200 cm vysoký a alespoň 190 cm široký.
- V soutěžích 1* by otvor průskoku měl být minimálně 210 cm vysoký a alespoň 200 cm široký.
- Všechny povrchy, se kterými se může kůň dostat do kontaktu, musí být měkké (aby nedošlo ke zranění koně ani Sportovce).

Průskoky by neměly mít větší hloubku než 45 cm a spodní část by měla být měkká (proskočitelná). Při používání tohoto typu překážek je nezbytné zabránit tomu, aby sportovec při překonávání překážky zavadil o horní část překážky.

Tento typ překážek by měl být postaven pouze tak, aby byl úkol pro koně zcela jasný. To platí pro každou překážku, která může následovat; pokud si stavitel trati přeje použít tento druh překážky, musí se ujistit, že průskok je dostatečně veliký, aby kůň ihned pochopil úkol. Pokud je za průskokem použita další překážka, kůň by měl být schopen snadno pochopit úkol a nebyť překvapen následující překážkou, která je „skrytá“.

- Zcela by měla být vyloučena situace, že kůň nebo Sportovec zavádí o pevnou konstrukci překážky.

PŘEKÁŽKY SE STROPEM

- Nejnižší skákatelná část překážky by nikdy neměla být níže než 2,20 pod stropem překážky.
- Není vhodné používat tento typ skoků v kombinaci s vodními překážkami, protože kůň musí skočit do prostoru, který je ohraničen shora.
- Stavitelé by se měli ujistit, že stín, který padá ze střechy, neovlivní způsob skákání překážky.
- Pevná část dřevěného rámu překážky by neměla být níže než 3,60 m od země.

VODNÍ PŘEKÁŽKY

- Doporučuje se používat dobře odlišitelné barvy. Kůň tak rychle porozumí tomu, co se od něho žádá skočit. Na druhé straně je třeba se vyhnout používání reflektivních, lesklých materiálů, nátěrů, nebo laků, které by mohly způsobit optické klamy. Horní linie překážky při výskoku z vody musí být jasně zřetelná i po průchodu více koní.
- U výskoku z vody je doporučena odskokovka a předchozí překážka by neměla být méně než 2 cvalové skoky před výskokem nebo 3 cvalové skoky u skoku do vody.
- Místo, kde koně doskakují do vody, se svažuje. V místě doskoku by neměla být hloubka vody víc jak 20 cm a po dva cvalové skoky by se neměla měnit.
- Skok z vody do vody se seskokem není vhodný pro žádnou úroveň.
- Skok do vody by neměl být natřen bílou barvou, ta je v tomto případě zcela **nevhodná**.
- Zčeřená voda umožňuje koním ji lépe „číst“, zejména pokud je ve stínu stromů.
- Jakákoliv překážka umístěná ve vodě, do které kůň vecválá, by neměla být umístěna blíže než 5 m od okraje vody.

ŠPICE

- Otevřené špice jsou doporučeny pro všechny úrovně, pokud má kůň čas na splnění úkolu.
- Uzavřené špice jsou doporučeny tam, kde čas koně na zareagování na skok je omezen, např. po schodech, příkopech nebo těsně za horizontem kopce.
- Špice by neměly mít zadní stěnu kratší než 2,5 m a na nižší úrovni (1* a 2*) by měla být zadní část delší, viz tabulka níže. Pro jasné vyznačení průchodu by měly být použity praporky a dekorace. Pokud je použit bezpečnostní prvek, je třeba velmi dbát na to, aby kůň nedoskočil na opěrný prvek.

Doporučené úhly špicí

- 1*: 45-60 stupňů
- 2*: 60-75 stupňů
- 3* & 4*: 75-90 stupňů

Doporučená minimální délka zadní strany u otevřených špicí

- 1*: 3,0 m
- 2*: 2,8 m
- 3* & 4*: 2,5 m

NÁJEZDY Z OSTRÝCH ÚHLŮ

Stavitelé trati by se měli vyvarovat stavbě překážek z nájezdu v ostrém úhlu, protože riziko, že kůň úkol nepochopí a zraní se je zvýšené. Není vhodné stavět šířkový skok v nájezdu v ostrém úhlu.

CVIČNÉ SKOKY

Organizátoři by měli zajistit alespoň dvě pevné překážky. Jednu takovou, která umožní koním skok v pravidelném a volném tempu a druhou úzkou. Dále pak dvě klasické parkurové překážky typu kolmý skok a oxer. Cvičný prostor by měl být dostatečně veliký, aby umožnil 3-4 koním cválat kolem něj v tempu zhruba odpovídajícímu tempu v terénní zkoušce.

SESKOKY

- Počet seskoků by neměl být nadpočetný (10-15 % překážek v kurzu).
- Překážky skákající se z kopce dolů, kde doskok koně je níž než odskok, se počítají mezi seskoky.
- Doskok na mírný svah je více přijatelný a měl by být upřednostněn.
- Doskok na tvrdou rovnou plochu se nedoporučuje a mělo by se mu předcházet.

ÚZKÉ PŘEKÁŽKY

- Počet úzkých překážek by neměl být na jakékoliv trati nadpočetný.
- Skákateľná šířka skoku musí brát v potaz tvar křivky letu skoku koně nad danou překážkou.
- Pokud má překážka také základnu (např. třířadá proutěnka), doporučuje se přidat 5-10 cm k navrhované šířce.
- Doporučená šířka překážek(cm):
 - 1* 160-150
 - 2* 150-140
 - 3* 140-130
 - 4* 135-125

POVRCH TRATI

Důležitost nejlepšího možného povrchu trati nesmí být podceňována a stavitelé trati by měli tuto skutečnost zohlednit při navrhování tratě.

Dobrá povrch trati poskytuje koni důvěru a bezpečnost. Špatný způsobuje, že koně jsou nejistí a mohou ztratit důvěru.

Stavitelé trati si musí uvědomit, že jejich trať by měla být fair ke všem účastníkům a stejná pro všechny koně bez ohledu na povětrnostní podmínky. Pokud je povrch trati perfektní, je možné očekávat více kombinací k dosažení povoleného času.

Úprava tvrdého podkladu je mnohem snazší, než úprava mokrého povrchu a v současné době existuje mnoho strojů, které umožní tvrdý povrch upravit. Znalost místních podmínek a způsob, jak nejlépe vyřešit problémy, které mohou nastat, by mělo být součástí stavby tratí.

Z POHLEDU KONĚ

- **Nájezd do kopce** - pro koně snadnější, pokud je možnost zachovat pravidelné tempo.
- **Nájezd z kopce** - obtížnější, jelikož kůň potřebuje větší pomoc jezdce k udržení rovnováhy.
- **Nájezd z obratu** - snadnější, protože takový nájezd koni pomáhá s rovnováhou.
- **Ze světla do tmy** - obtížné, jelikož koni trvá déle se zorientovat, kam jede/skáče.

- **Ze tmy do světla** - jednoduché pro koně-vidí, kam směřuje, je však třeba dávat pozor na tvorbu stínů, které mohou koně mást.
- **Kombinace na přímé linii** - jednoduché, protože kůň má dostatek času zhodnotit situaci a porozumět úkolu, ale těžké pro Sportovce.
- **Kombinace na oblouku** - může být obtížnější, jelikož jezdec musí rozhodnout a kůň má méně času na porozumění úkolu.
- **Slepý nájezd** (překážka viditelná na poslední chvíli) - obtížné a tudíž nevhodné pro 1* a 2*, protože kůň má málo času porozumět, co se od něho žádá.
- **Zrak** - kůň je stepní zvíře (lovená kořist) s širokým zorným polem, což mu umožňuje vidět částečně i za sebe, avšak nemůže zaostřit na konkrétní objekt (jako predátoři). Tudíž při nájezdu na úzkoprofilový skok či špici kůň vidí překážku pouze jedním okem, druhým vidí otevřený prostor.
- **Barvy** - kůň vnímá barvy poněkud odlišně než člověk, předpokládá se, že kůň vidí dichromaticky, tedy vnímá barvy v kontrastu. To si musí stavitelé uvědomit (např. tmavá překážka ve stínu není vhodná).
- **Únava** - pamatujte, že i kůň může být unaven psychicky, nejen fyzicky.